

Beroep ingesteld op 20 februari 2017 — Crédit Agricole en Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Commissie

(Zaak T-113/17)

(2017/C 231/34)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Crédit Agricole SA (Montrouge, Frankrijk), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (vertegenwoordigers: J.-P. Tran Thiet, advocaat, M. Powell, solicitor, J. Jourdan en J.-J. Lemonnier, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

Primair:

- artikel 1, onder a), en, bijgevolg, artikel 2, onder a), van het besluit nietig te verklaren;
- in elk geval, artikel 2, onder a), van het besluit nietig te verklaren.

Subsidiair:

- krachtens de volledige rechtsmacht bedoeld in artikel 261 VWEU en in artikel 31 van verordening nr. 1/2003 de aan de verzoekende partijen opgelegde geldboete aanzienlijk te verlagen.

Aanvullend:

- de besluiten van de raadadviseur-auditeur van 2 oktober 2014, 4 maart 2015, 27 maart 2015, 29 juli 2015 en 19 september 2016, en bijgevolg de artikelen 1, onder a), en 2, onder a), van het besluit, nietig te verklaren;
- de Europese Commissie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep strekt tot gedeeltelijke nietigverklaring van besluit C(2016) 8530 final van de Europese Commissie van 7 december 2016 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU in de zaak betreffende de rentederivaten in euro (AT.39914 — EIRD), waarbij aan de verzoekende partijen een geldboete van 114 654 000 EUR is opgelegd, en subsidiair tot zeer aanzienlijke verlaging van de sanctie.

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekende partijen tien middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht van toegang tot de rechter en van het beginsel van hoor en wederhoor.
2. Tweede middel: niet-nakoming van de verplichting tot onpartijdigheid en niet-inachtneming van het vermoeden van onschuld.
3. Derde middel: in het bestreden besluit is niet aangetoond dat verzoekende partijen aan de gestelde manipulaties hebben deelgenomen.
4. Vierde middel: in het bestreden besluit zijn de bedoelde praktijken ten onrechte als beperkingen naar strekking aangemerkt.
5. Vijfde middel: onjuiste rechtsopvatting van de Commissie doordat deze heeft geoordeeld dat het samenstel van de praktijken één enkele inbreuk vormde.
6. Zesde middel: in het bestreden besluit is niet rechtens genoegzaam aangetoond dat de verzoekende partijen op de hoogte waren van het totaalplan en daaraan wilden deelnemen.
7. Zevende middel: het bestreden besluit bevat een onjuiste rechtsopvatting doordat de gestelde inbreuk van verzoekende partijen daarin als een voortdurende inbreuk is aangemerkt, terwijl het hooguit ging om een voortgezette inbreuk.

8. Achtste middel: het bestreden besluit bevat een onjuiste rechtsopvatting doordat de praktijken van de traders daarin aan de verzoekende partijen zijn toegerekend.
9. Negende middel: de Commissie heeft bij de oplegging van de geldboete het beginsel van gelijke behandeling en het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden, is haar motiveringsplicht niet nagekomen en heeft de rechten van de verdediging en het evenredigheidsbeginsel niet geëerbiedigd.
10. Tiende middel: het Gerecht dient het bedrag van de geldboete te verlagen daar dit, gelet op de zwaarte en de duur van de praktijken, overdreven hoog is.

Beroep ingesteld op 25 april 2017 — SC/Eulex Kosovo

(Zaak T-242/17)

(2017/C 231/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: SC (vertegenwoordigers: L. Moro, advocaat en A. Kunst, advocaat)

Verwerende partij: Eulex Kosovo

Conclusies

- verklaren dat verweerster haar contractuele en niet-contractuele verplichtingen tegenover verzoekster niet is nagekomen;
- verklaren dat het in 2016 georganiseerde interne vergelijkende onderzoek onrechtmatig was en dat het daarom onrechtmatig was, verzoeksters contract niet te verlengen;
- gelasten dat verzoekster voor de verliezen als gevolg van het onrechtmatig niet verlengen van haar contract schadeloos wordt gesteld ter hoogte van 19 bruto maandsalarissen vermeerderd met dagvergoedingen en periodieke salarisverhoging overeenkomstig de „bezoldigingsregels voor internationale arbeidscontractanten” en de „aanwijzingen voor de hoogte van vergoedingen”;
- gelasten dat verzoekster schadeloos wordt gesteld voor de immateriële schade die zij als gevolg van verweersters onrechtmatige handelingen en besluiten heeft geleden;
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de leden 4 en 6 van de operationele standaardprocedure [Standard Operations Procedure (hierna: „SOP”)] betreffende reorganisaties, waarin de beginselen respectievelijk de rol en verantwoordelijkheden van het hoofd van de personeelsafdeling worden weergegeven, en van de leden 5 (beginselen) en 7 (selecties), in het bijzonder lid 7.1, onder a) en b), lid 7.2, onder c), f) en k), en lid 7.3, onder c), van de SOP betreffende personeelsselectie (schendingen van contractuele aard).
2. Tweede middel, ontleend aan schending van lid 7.2, onder f), en lid 7.3, onder c), van de SOP betreffende personeelsselectie, van artikel 3.2 van verweersters gedragscode, van de contractuele beginselen van billijkheid en goede trouw (schendingen van contractuele aard), alsmede van verzoeksters recht op behoorlijk bestuur ingevolge artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (schending van niet-contractuele aard).
3. Derde middel, ontleend aan schending van het beginsel van onpartijdigheid, alsmede van verzoeksters recht op behoorlijk bestuur.
4. Vierde middel, ontleend aan schending van verzoeksters recht op rechtvaardige en billijke arbeidsomstandigheden (artikel 31 Handvest), van de besluitnota van 26 januari 2011 (voorstel voor de invoering van rijvaardigheidsbeoordelingen), van de vereisten vastgelegd in de oproep voor deelname van 2014, alsmede van het recht op behoorlijk bestuur.